

(daunele morale/cheltuielile de judecată/contribuția asiguratorie pentru muncă de 2,25% și a celorlalte contribuții (CAS, fond sănătate, fond șomaj, fond de garantare).

2. Curtea de Conturi, prin Raportul anterior menționat, a reținut la pag. 41-45, nerespectarea de către ROMAERO S.A. a mai multor prevederi legale, respectiv, în principal:

2.1. Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, art. 253 și art. 254:

“ Art. 253. -

(3) Angajatorul care a plătit despăgubirea își va recupera suma aferentă de la salariatul vinovat de producerea pagubei, în condițiile art. 254 și următoarele.

Art. 254. -

(1) Salariații răspund patrimonial, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, pentru pagubele materiale produse angajatorului din vina și în legătură cu munca lor.

(2) Salariații nu răspund de pagubele provocate de forța majoră sau de alte cauze neprevăzute care nu puteau fi înlăturate și nici de pagubele care se încadrează în riscul normal al serviciului.”

2.2. Codul fiscal – Legea nr. 227/2015 cu modificările și completările ulterioare:

“Cap. IX Contribuția asiguratorie pentru muncă

Art. 220¹. -

Contribuabilii obligați la plata contribuției asiguratorii pentru muncă sunt, după caz:

a) persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, pentru cetățenii români, cetățeni ai altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reședința în România, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

Art. 220². - Categoriile de venituri pentru care se datorează contribuția asiguratorie pentru muncă

(1) Contribuția asiguratorie pentru muncă se datorează pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor, definite la art. 76 alin. (1) - (3), după caz, acordate de către contribuabilii prevăzuți la art. 220¹ lit. a), respectiv realizate de către persoanele fizice prevăzute la art. 220¹ lit. b).

Art. 220³. - Cota contribuției asiguratorii pentru muncă este de 2,25%.

Art. 220⁴. - Baza de calcul al contribuției asiguratorii pentru muncă

(1) Baza lunară de calcul al contribuției asiguratorii pentru muncă o reprezintă suma câștigurilor brute realizate din salarii și venituri asimilate salariilor, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

*... **g) sume reprezentând salarii/diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept;***

Art. 220⁶. - Stabilirea și plata contribuției asiguratorie pentru muncă

(1) Persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 220¹ lit. a) au obligația de a calcula contribuția asiguratorie pentru muncă și de a o plăti la bugetul de stat, într-un cont distinct, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se plătesc veniturile, după caz. Persoanele fizice prevăzute la art. 220¹ lit. b) efectuează plata contribuției până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.”

2.3. Ordinul MFP nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate

“Anexa 1 – Reglementări contabile

57. -

(1) Contabilizarea și prezentarea elementelor din bilanț și din contul de profit și pierdere ținând seama de fondul economic al tranzacției sau al angajamentului în cauză. Respectarea acestui principiu are drept scop **înregistrarea în contabilitate și prezentarea fidelă a operațiunilor economico-financiare**, în conformitate cu realitatea economică, punând în evidență drepturile și **obligațiile**, precum și riscurile asociate acestor operațiuni.

(2) Evenimentele și operațiunile economico-financiare trebuie evidențiate în contabilitate așa cum acestea se produc, în baza documentelor justificative. Documentele justificative care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor economico-financiare trebuie să reflecte întocmai modul cum acestea se produc, respectiv să fie în concordanță cu realitatea.”

2.4. Legea nr. 82/1991(republicată), (actualizată) a contabilității:

“Art. 6. -

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza **înregistrărilor în contabilitate** angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

2.5. Ordonanța Guvernului nr.119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv

“Art. 5 Buna gestiune financiară

(1) Conducătorii entităților publice, precum și persoanele care gestionează fonduri publice și/sau patrimoniu public au obligația să realizeze o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în desfășurarea activității.”

3. Astfel, având în vedere aspectele anterior reținute, Curtea de Conturi a constatat următoarele aspecte:

3.1. Valoarea abaterii constatate pentru eșantionul verificat este de 222.654 lei.

3.2. Consecința abaterii constă în neînregistrarea disponibilităților bănești prin nerecuperarea pagubei în sumă de 222.654 lei, pentru care nu au fost întreprinse măsuri de analiză/recuperare a acestora.

4. Prin Raportul de Control nr. 63758/22.12.2021, Curtea de Conturi a României a recomandat ROMAERO *dispunerea de măsuri pentru analizarea cauzelor care au condus la efectuarea plăților în sumă de 222.654 lei*(cu titlu de despăgubiri/cheltuieli de judecată/daune morale etc.), *în vederea identificării persoanelor vinovate de producerea pagubei înregistrate ca urmare a acestor plăți, prezentarea și aprobarea rezultatului analizei în Consiliul de Administrație și AGA, după care, se va pune în aplicare hotărârea acestora, după caz, se vor dispune măsuri de recuperare în condițiile legii*(inclusiv a beneficiilor nerealizate), *corectarea rezultatelor contabile înregistrate, determinarea eventualelor diferențe cuvenite bugetului de stat inclusiv a dividendelor cuvenite acționarului unic și virarea acestora pe destinațiile legale inclusiv accesoriile aferente calculate până la data plății.*

5. De asemenea, prin Decizia nr.2/20.01.2022, pct. II.9., Curtea de Conturi a României – Departamentul IV a dispus conducerii ROMAERO S.A. să dispună măsuri pentru analizarea cauzelor care au condus la efectuarea plăților în sumă de 222.654 lei (cu titlu de despăgubiri/cheltuieli de judecată/daune morale etc.), în vederea identificării persoanelor vinovate de producerea pagubei înregistrate ca urmare a acestor plăți, prezentarea și aprobarea analizei în Consiliul de administrație și AGA, după care, se va pune în aplicare hotărârea acestora, după caz, se vor dispune măsuri de recuperare în condițiile legii (inclusiv a beneficiilor nerealizate), corectarea rezultatelor contabile nerealizate, determinarea eventualelor diferențe cuvenite bugetului de stat inclusiv a dividendelor cuvenite acționarilor și virarea acestora pe destinațiile legale inclusiv accesoriile aferente calculate până la data plății,(pentru înlăturarea abaterii prezentate la pct.3 din Decizie).

7. În acest sens, prin Decizia nr. 74/B.O. din 08 aprilie 2022 a fost desemnată comisia menționată mai sus, împuternicită să efectueze analiza cauzelor care au condus la efectuarea plăților în sumă de 222.654 lei(cu titlu de despăgubiri/ cheltuieli de judecată/ daune morale etc.) în vederea identificării persoanelor vinovate, conform Raportului de Control al Curții de Conturi a României nr. 63758/ 22.12.2021.

8. Efectuarea plăților în sumă de 222.654 lei (cu titlu de despăgubiri/cheltuieli de judecată/daune morale etc.) a fost realizată în baza unor sentințe judecătorești definitive pronunțate de către instanțele judecătorești.

9. Din analiza situației fiecărei spețe în parte, **rezultă următoarele aspecte**, și anume:

9.1. Dosarul nr. 4271/3/2017 a avut ca obiect contestația formulată de salariatul Ungureanu Mihai împotriva Deciziei nr. 17/12.01.2017 cu repunerea părților în situația anterioară și obligarea subscrisei la plata de despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul de la momentul încetării raporturilor de muncă și până la momentul plății efective a acestora precum și obligarea ROMAERO S.A. la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 6.000 lei.

9.1.1. La baza Deciziei nr. 17/12.01.2017 prin care directorul general al societății a dispus încetarea contractului individual de muncă al d-lui Ungureanu Mihai în temeiul art. 65 și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii au stat următoarele documente:

- **Hotărârea AGOA nr. 4/05.07.2016 – ANEXA NR. 1** prin care a fost aprobat „Planul de redresare, reorganizare, restructurare al ROMAERO pentru 12 luni începând cu anul 2016”, respectiv a fost aprobat următoarele măsuri prevăzute în Plan:
 - a) Valorificarea prin vânzare a unor active și utilizarea sumelor obținute pentru rețehnologizare;
 - b) **Aplicarea noii structuri de personal simultan cu concedierea colectivă a 150 de angajați;**
 - c) Creșterea și diversificarea portofoliului de comenzi prin realizarea programului de investiții;
 - d) Reducerea datoriilor către bugetul de stat;
- Hotărârea AGOA nr. 5/05.07.2016 – **ANEXA NR. 2** prin care a fost aprobat **Planul de disponibilizare al ROMAERO (2016 – 2018)**, respectiv disponibilizarea unui număr de 150 de salariați, începând cu luna septembrie 2016;
- Hotărârea de Guvern nr. 757/2016 prin care „s-a aprobat suma de 788.000 lei din bugetul asigurărilor pentru somaj pe anul 2016 pentru plata drepturilor prevăzute de art. 7 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013-2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013, cu modificările și completările ulterioare, în beneficiul persoanelor disponibilizate de la Societatea „Romaero” – S.A. București, în condițiile planului de disponibilizare aprobat potrivit legii;
- Decizia Consiliului de administrație al ROMAERO nr. 17/25.10.2016 – **ANEXA NR. 3** prin care s-a decis reorganizarea societății după cum urmează:
 - a) Numărul posturilor din structura organizatorică a societății noastre **a fost redus la 722** și sunt prevăzute în Statul de Funcții din **Anexa 1** la Decizia CA nr. 17/25.10.2016 și Organigrama prezentată în **Anexa 2** a Deciziei CA aflată în discuție, din care 717 posturi ocupate și 5 posturi vacante la data de 25.10.2016.
 - b) **Au fost desființate posturile** prevăzute în **Anexa 3** la decizia CA nr. 17/25.10.2016.
 - c) În aplicarea **Planului de disponibilizare**, Consiliul de administrație (CA) a dispus conducerii executive să întocmească lista nominală a personalului care va fi disponibilizat, **utilizând criteriile obiective, transparente, nediscriminatorii, de natură profesională, incluzând criteriile prevăzute în Decizia CA nr. 9 pct. 1 din data de 10.08.2016 – ANEXA NR. 4.**
- Prin aceeași decizie a CA, s-a stabilit ca în scopul respectării „standardelor de etică profesională cu ocazia întocmirii listei nominale a personalului ce va fi disponibilizat, **tuturor salariaților incluși în lista nominală prevăzută la pct. 1.2. li se va acorda posibilitatea de a formula o contestație la măsura includerii în lista nominală**, ce va fi soluționată cu celeritate de o comisie compusă din majoritatea membrilor Comitetului pentru Restructurare și reorganizare (având următoarea componență: Remus Vulpescu – Președinte, Gheorghita Agafitei, Florin Danut Buzatu, Mircea Toma Modran – Membri) din cadrul Consiliului de Administrație ce va fi asistată de Vasile Boicu – Director General Adjunct cu atribuții de Director General, Aida Enache, șeful Departamentului Resurse Umane și Danut Chelaru – Președintele Sindicatului ROMAERO.

Lista nominală definitivată după soluționarea contestațiilor la măsura includerii pe lista persoanelor propuse a fi disponibilizate va fi utilizată în relația cu Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă în termenele și condițiile prevăzute de Ordonanța de Urgență nr. 36/2013, publicată în M. Of. Partea I nr. 251 din 30.04.2013 și în Hotărârea de Guvern nr. 757/19.10.2016, publicată în M. Of. Partea I nr. 846/25.10.2016.

Astfel, în temeiul acestei decizii precum și a **Planului de disponibilizare al ROMAERO (2016-2018)**, a Referatului Departamentului Resurse Umane nr. 8459/08.08.2016 – **ANEXA**

NR. 5 si a Deciziei CA nr. 9/10.08.2016 - **ANEXA NR. 6** a fost intocmita lista posturilor nominale a personalului care a fost disponibilizat.

Prin Referatul din data de 21.10.2016 - **ANEXA NR. 7**, Serviciul Procurari, Subcontractari, Depozite din cadrul Directiei Comerciale a prezentat conducerii societatii analiza de impact a activitatii sale propunand ca postul de referent de specialitate ocupat de catre dl. Ungureanu Mihai sa fie restructurat.

La data de 26.10.2016, au fost afisate in societate la loc vizibil, inclusiv pe usa fiecarui birou, acolo unde a fost cazul, Listele continand atat posturile care urmau sa fie desfiintate cat si salariatii care ocupau aceste posturi pentru a se asigura indeplinirea criteriilor privind obiectivitatea, transparenta, caracterul nediscriminatoriu, de natura profesionala a masurii adoptate.

Contestatiile formulate impotriva masurii includerii persoanelor interesate pe lista nominala au fost analizate de catre comisiile constituite conform Deciziei CA nr. 17/25.10.2016 in zilele de 27.10.2016 si 28.10.2016, in urma acestei analize fiind incheiat Procesul-verbal nr. 1/28.10.2016 - **ANEXA NR. 8**.

Salariatul Ungureanu Mihai **nu a formulat contestație împotriva includerii sale pe lista nominală a salariatilor ce urmează a fi disponibilizați prin măsura concedierii colective.**

Lista definitiva a fost comunicata AMOFM, ALOFM, Inspectiei muncii - ITM si Sindicatului Romaero prin adresa nr. 6035/17.10.2016 , dupa transmiterea acesteia societatea noastra procedand la emiterea notificarilor catre salariatii disponibilizati, prin care s-a adus la cunostinta acestora termenul de preaviz de care beneficiaza ca efect al concedierii. Astfel, societatea noastra a emis contestatorului Notificarea (Preaviz) nr. 6758/15.11.2016, care a fost comunicată dlui. Ungureanu Mihai la data de 09.12.2016, data la care contestatorul a fost prezent la serviciu, termenul de preaviz de 20 de zile lucratoare incepand astfel sa curga de la data de 12.12.2016.

Prin **Decizia nr. 17/12.01.2017 - ANEXA NR. 9** contestatorului i s-a comunicat faptul ca incepand cu data de 14.01.2017 contractul sau individual de munca a incetat in temeiul art. 65 si art. 68 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii.

9.1.2. DL. Ungureanu Mihai a contestat pe cale judecătorească Decizia nr. 17/12.01.2017 invocand, in esenta, faptul ca Decizia nr. 17/12.01.2017 a fost emisa cu incalcarea dispozitiilor art. 60 alin. (1) litera a), art. 75 alin. (1), art. 69 alin. (3), art. 39 alin. (1) litera d) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, precum si cu nerespectarea criteriilor de departajare a salariatilor privind ordinea de prioritate la concediere mentionate in Notificarea (Preaviz) nr. 6758/15.11.2016.

9.1.3. Prin Sentința civilă nr. 5257 pronunțată în fond de Tribunalul București la data de 12.07.2017, instanța a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Ungureanu Mihai ca neîntemeiată, însă în apel, Curtea de Apel București, prin Decizia civilă nr. 3927/04.10.2018 a admis apelul formulat de către apelantul Ungureanu Mihai, reținând în esență, faptul că din cuprinsul Deciziei de concediere contestată nr. 17/12.01.2017 nu rezultă care sunt considerentele în virtutea cărora reclamantul Ungureanu Mihai a fost concediat în temeiul art. 65 alin. (1) din Codul muncii, prin raportare la criteriile de stabilire a ordinii de prioritate și la alți salariați, că intimatul angajator nu a procedat la evaluarea realizării obiectivelor de performanță pe baza "*criteriilor de evaluare a activității profesionale a salariatului aplicabile la nivelul angajatorului*", criterii care trebuia prevăzute în contractual individual de muncă al salariatului.

9.1.4. Constatere comisie de analiză

Ca urmare a celor prezentate mai sus, din analiza efectuată asupra documentelor care au stat la baza Dosarului nr. 4271/3/2017, precum și a modului în care cele două instanțe de judecată au interpretat decizia de concediere nr. 17/12.01.2017 prin care s-a dispus încetarea raporturilor de muncă în baza art. 65 alin.(1) din Codul muncii care instituie "*posibilitatea angajatorului de a dispune concedierea pentru motive ce nu țin de persoana*

salariatului, în cazul în care se desființează locul de muncă ocupat de salariat”; Comisia consideră că nu există elemente de vinovăție în sarcina vreunui salariat în procedura de reorganizare a societății .

9.2. Dosarul nr. 6158/3/2017 a avut ca obiect contestația formulată de salariatul Răcăceanu Liviu-Mihai împotriva Deciziei nr. 587/22.12.2016 și obligarea ROMAERO la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate la momentul achitării efective, inclusiv luând în considerare celelalte drepturi de care ar fi beneficiat în situația în care nu ar fi încetat calitatea sa de salariat al ROMAERO.

9.2.1. La baza Deciziei nr. 587/22.12.2016 prin care directorul general al societății a dispus încetarea contractului individual de muncă al d-lui Răcăceanu Liviu Mihai în temeiul art. 65 și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii au stat următoarele documente:

- **Hotărârea AGOA nr. 4/05.07.2016** prin care a fost aprobat „Planul de redresare, reorganizare, restructurare al ROMAERO pentru 12 luni începând cu anul 2016”, respectiv a fost aprobat următoarele măsuri prevăzute în Plan:
 - a) Valorificarea prin vânzare a unor active și utilizarea sumelor obținute pentru re tehnologizare;
 - b) **Aplicarea noii structuri de personal simultan cu concedierea colectivă a 150 de angajați;**
 - c) Creșterea și diversificarea portofoliului de comenzi prin realizarea programului de investiții;
 - d) Reducerea datoriilor către bugetul de stat;
- Hotărârea AGOA nr. 5/05.07.2016 prin care a fost aprobat **Planul de disponibilizare al ROMAERO (2016 – 2018)**, respectiv disponibilizarea unui număr de 150 de salariați, începând cu luna septembrie 2016;
- Hotărârea de Guvern nr. 757/2016 prin care „s-a aprobat suma de 788.000 lei din bugetul asigurărilor pentru somaj pe anul 2016 pentru plata drepturilor prevăzute de art. 7 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013-2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013, cu modificările și completările ulterioare, în beneficiul persoanelor disponibilizate de la Societatea „Romaero” – S.A. București, în condițiile planului de disponibilizare aprobat potrivit legii;
- Decizia Consiliului de administrație al ROMAERO nr. 17/25.10.2016 prin care s-a decis reorganizarea societății după cum urmează:
 - e) Numărul posturilor din structura organizatorică a societății noastre **a fost redus la 722** și sunt prevăzute în Statutul de Funcții din **Anexa 1** la Decizia CA nr. 17/25.10.2016 și Organigrama prezentată în **Anexa 2** a Deciziei CA aflate în discuție, din care 717 posturi ocupate și 5 posturi vacante la data de 25.10.2016.
 - f) **Au fost desființate posturile** prevăzute în **Anexa 3** la decizia CA nr. 17/25.10.2016.
 - g) În aplicarea **Planului de disponibilizare**, Consiliul de administrație (CA) a dispus conducerii executive să întocmească lista nominală a personalului care va fi disponibilizat, **utilizând criteriile obiective, transparente, nediscriminatorii, de natură profesională, incluzând criteriile prevăzute în Decizia CA nr. 9 pct. 1 din data de 10.08.2016.**
- Prin aceeași decizie a CA, s-a stabilit ca în scopul respectării „standardelor de etică profesională cu ocazia întocmirii listei nominale a personalului ce va fi disponibilizat, **tuturor salariaților incluși în lista nominală prevăzută la pct. 1.2. li se va acorda posibilitatea de a formula o contestație la măsura includerii în lista nominală**, ce va fi soluționată cu celeritate de o comisie compusă din majoritatea membrilor Comitetului pentru Restructurare și reorganizare (având următoarea componență: Remus Vulpescu – Președinte, Gheorghita Agafitei, Florin Danut Buzatu, Mircea Toma Modran – Membri) din cadrul Consiliului de

Administratie ce va fi asistata de Vasile Boicu – Director General Adjunct cu atributii de Director General, Aida Enache, seful Departamentului Resurse Umane si Danut Chelaru – Presedintele Sindicatului ROMAERO.

Lista nominala definitivata dupa solutionarea contestatiilor la masura includerii pe lista persoanelor propuse a fi disponibilizate va fi utilizata in relatia cu Agentia Nationala pentru Ocuparea Fortei de Munca in termenele si conditiile prevazute de Ordonanata de Urgenta nr. 36/2013, publicata in M. Of. Partea I nr. 251 din 30.04.2013 si in Hotararea de Guvern nr. 757/19.10.2016, publicata in M. Of. Partea I nr. 846/25.10.2016.

Astfel, in temeiul acestei decizii precum si a **Planului de disponibilizare al ROMAERO (2016-2018)**, a Referatului Departamentului Resurse Umane nr. 8459/08.08.2016- **ANEXA NR. 5** si a Deciziei CA nr. 9/10.08.2016 - **ANEXA NR. 6** a fost intocmita lista posturilor nominale a personalului care a fost disponibilizat.

Prin Adresa nr. 3985/07.06.2016 – **ANEXA NR. 10**, contestatorul Răcăceanu Liviu-Mihai a solicitat conducerii societatii ca postul sau sa fie inclus pe lista celor disponibilizate, cunoscand atat situatia economica a societatii precum si demersurile efectuate de catre conducerea ROMAERO in vederea redresarii activitatii societatii.

Prin Referatul nr. 40332/20.10.2016 – **ANEXA NR. 11**, seful Biroului Inspectia Generala, C.F.G. a propus conducerii societatii desfiintarea postului de economist ocupat de catre contestator, tinand seama atat de solicitarea acestuia cat si de calificativul obtinut in urma evaluarii performantelor sale individuale.

Prin Adresa nr. 6122/19.10.2016 – **ANEXA NR. 12**, contestatorul a adus la cunostinta conducerii societatii faptul ca nu mai doreste ca postul sau sa fie desfiintat, de aceasta solicitare conducerea societatii luand la cunostinta la data de 20.10.2016.

Ulterior, la data de 26.10.2016 au fost afisate in societate la loc vizibil, inclusiv pe usa fiecarui birou, acolo unde a fost cazul, listele continand atat posturile care urmau sa fie desfiintate cat si salariatii care ocupau aceste posturi pentru a se asigura indeplinirea criteriilor privind obiectivitatea, transparenta, caracterul nediscriminatoriu, de natura profesionala a masurii adoptate.

In acest context, dl. Răcăceanu Liviu Mihai a formulat contestatie împotriva includerii sale pe lista nominală a salariatilor ce urmează a fi disponibilizați. Contestatia a fost analizata de catre una dintre comisiile constituite conform Deciziei CA nr. 17/25.10.2016 in ziua de 27.10.2016, contestatia fiind respinsa, astfel cum reiese din Procesul-verbal nr. 1/28.10.2016 (paginile 3-4 si 11-12) – **ANEXA NR. 13**.

Dupa Notificarea privind intentia de concediere colectiva nr. 6035/17.10.2016, transmisa de catre societatea noastra AMOFM, ALOFM, Inspectiei muncii - ITM si Sindicatului Romaero si dupa analizarea contestatiilor de catre **comisiile** constituite conform Deciziei CA nr. 17/25.10.2016, ROMAERO a intocmit lista definitiva a posturilor care urmau a fi desfiintate si a comunicat-o, de asemenea, AMOFM, ALOFM, Inspectiei muncii - ITM si Sindicatului Romaero, prin Adresa nr. 6849/15.11.2016.

Astfel, societatea noastra a emis contestatorului Notificarea (Preaviz) nr. 6749/15.11.2016, preaviz comunicat acestuia la data de 15.11.2016.

La data de 14.12.2016 societatea noastra a emis Decizia nr. 546/14.12.2016 prin care a constatat incetarea contractului individual de munca incheiat cu contestatorul, in temeiul art. 65 si art. 68 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, incepand cu data de 23.12.2016.

9.2.2. DL. Răcăceanu Liviu Mihai a contestat pe cale judecătorească Decizia nr. 587/22.12.2016 invocand, in esenta, faptul ca nu au fost aplicate criteriile pentru stabilirea ordinii de prioritate la concediere urmata de desfiintarea postului ocupat de catre contestator, cu raportare la prevederile art. 69 alin. (2) lit. d) si ale art. 69 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 și nerespectarea

de către subscrisa a unuia dintre obiectivele fixate prin planul de disponibilizare, respectiv în ceea ce privește scaderea mediei de vârstă a personalului angajat, prin concedierea sa.

9.2.3. Prin Sentința civilă nr. 6124 pronunțată în fond de Tribunalul București la data de 19.09.2017, instanța a admis în parte contestația reclamantului Răcăceanu Liviu Mihai și a dispus anularea Deciziei nr. 587/22.12.2016, reintegrarea reclamantului în funcția și postul deținute anterior concedierii și a obligat subscrisa la plata unei despăgubiri egală cu drepturile salariale indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat reclamantul de la data concedierii și până la reintegrarea efectivă. De asemenea, instanța de fond a obligat subscrisa la plata către reclamant a sumei de 200 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând contravaloarea onorariului pentru consultanță juridică conform chitanței depusă la dosarul cauzei.

9.2.4. În pronunțarea soluției, instanța de fond a reținut, în principal, faptul că subscrisa nu am făcut dovada modalității în care criteriile aprobate prin Referatul nr. 8459/08.08.2016 aprobat prin Decizia C.A. nr. 9/10.08.2016 au fost aplicate și au determinat desființarea postului ocupat de către salariat, nu a probat respectarea regulilor în aplicarea acestor criterii așa cum s-au stabilit prin acest document.

Procedura de evaluare a salariatului s-a desfășurat cu încălcarea obligațiilor pe care angajatorul le-a impus, neregularitățile ce s-au comis cu acest prilej determinând nevalabilitatea modului de desfășurare a procedurii.

În considerarea prevederilor art. 76 lit.c) din Codul muncii aceste aspect era necesar a fi menționate în decizia de concediere contestată în speță, lipsa acestei mențiuni atrăgând aplicarea prevederilor art. 78 din Codul muncii.

Subscrisa nu a justificat în raport de criteriile de concediere enunțate în decizie selectarea reclamantului pentru concediere.

Ambele părți (atât reclamantul cât și ROMAERO) au formulat apel împotriva sentinței pronunțată de către instanța de fond, ambele apeluri fiind însă respinse, a devenit definitivă sentința instanței de fond conținând dispozițiile enunțate la acest punct, la paragraful anterior.

Aceleași rețineri au fost avute în vedere și de către instanța de apel prin Decizia civilă nr. 640/13.02.2018, în sensul că desi criteriile avute în vedere pentru concedierea salariatului apar ca fiind obiective, în raport de situația complet diferită a salariaților ce au fost comparați, aplicarea respectivelor criterii nu a putut realiza scopul declarant al acestora și anume o analiză serioasă de departajare între cei doi salariați comparați.

9.2.5. Constatăre comisie de analiză

Ca urmare a celor prezentate mai sus, din analiza efectuată asupra documentelor care au stat la baza **Dosarului nr. 6158/3/2017, precum și a modului în care cele două instanțe de judecată au interpretat decizia de concediere nr. 587/22.12.2016 prin care s-a dispus încetarea raporturilor de muncă în baza art. 65 alin. (1) din Codul muncii care instituie “posibilitatea angajatorului de a dispune concedierea pentru motive ce nu țin de persoana salariatului, în cazul în care se desființează locul de muncă ocupat de salariat”; Comisia consideră că nu există elemente de vinovăție în sarcina vreunui salariat în procedura de reorganizare a societății.**

9.3. Dosarul nr. 34335/3/2018 a avut ca obiect contestația formulată de salariatul Bărcănescu Petrică împotriva Deciziei nr. 205/S.R.U.S./03 septembrie 2018 prin care s-a dispus desfacerea disciplinară a contractului său individual de muncă, reclamantul solicitând anularea acesteia și încadrarea sa începând cu data de 01.09.2018 pe aceeași funcție avută anterior desfacerii contractului individual de muncă cu aceleași drepturi salariale, precum și obligarea subscrisei la plata salariilor indexate, majorate și reactualizate, dacă este cazul, în urma anulării deciziei

nr. 205/S.R.U.S./03 septembrie 2018, aferente perioadei care decurge de la data încetării contractului individual de muncă până la soluționarea definitivă și irevocabilă a prezentei situații incluzând data efectivă a angajării pe aceeași funcție avută anterior și în cadrul aceleiași serviciu al companiei ROMAERO S.A., și declararea acestora la ANAF și ITM, pentru fiecare lună în parte. De asemenea, salariatul a solicitat obligarea societății la reintegrarea imediată pe postul deținut înainte de producerea efectelor deciziei contestate, respectiv pe postul de șofer automacaragiu, până la soluționarea cauzei definitivă și irevocabilă și obligarea ROMAERO la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

9.3.1. La baza Deciziei nr. 205/S.R.U.S./03 septembrie 2018 au stat următoarele documente:

- Informarea nr. 25257/05.05.2018, înregistrată sub nr. RV 61435/05.05.2018 prin care s-a informat conducerea societății cu privire la constatarea existenței unei cantități de substanță inflamabilă depozitată la subsolul hangarului 8 (spațiu folosit ca depozit piese și subansamble de către Serviciul Situații de Urgență, Transporturi și Administrativ);
- Decizia nr. 49/B.O./05.05.2018 prin care s-a constituit comisia de cercetare disciplinară în conformitate cu dispozițiile Codului Muncii – Legea nr. 53/2003, art. 251 (alcătuită din 5 membri, fiecare cu drept egal de vot, și un secretar din cadrul Serviciului Resurse Umane, Salarizare, fără drept de vot);
- Procesul verbal nr. 7256/03.09.2018, înregistrat sub nr. RV 61900/04.09.2018 prin care s-au menționat constatările comisiei de cercetare disciplinară constând în și s-a propus sancțiunea disciplinară constând în desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă, aprobat de către Directorul General al societății.
- Regulamentul Intern al societății - Ediția 6/2014, în principal, Capitolul 8 – “Disciplina muncii și răspunderea disciplinară. Sancțiuni disciplinare” și Capitolul 9 – “Procedura cercetării disciplinare prealabile” și Codul muncii și art. 40 alin. (1), lit.e) și art. 247-252.

9.3.2. Dl. Bărcănescu Petrică a contestat Decizia nr. 205/S.R.U.S./03 septembrie 2018, invocând în esență, nulitatea absolută a deciziei de constituire a comisiei de cercetare disciplinară nr. 49/B.O./05.05.2018 și pe cale de consecință și nulitatea actelor ulterioare, respectiv a Procesului verbal nr. 7256/03.09.2018 prin care s-au menționat constatările comisiei de cercetare disciplinară și s-a propus sancțiunea disciplinară.

9.3.3. Prin Sentința civilă nr. 2908/20.09.2019, Tribunalul Ilfov a respins contestația reclamantului Bărcănescu Petrică constatând că Decizia nr. 205/S.R.U.S./03 septembrie 2018 este legală și temeinică, însă Curtea de Apel București prin Decizia civilă nr. 1110/28.05.2020 a admis apelul formulat de către salariat și a schimbat în parte sentința civilă pronunțată în fond, în sensul că a anulat în parte decizia contestată, dispunând înlocuirea sancțiunii disciplinare constând în desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă cu sancțiunea reducerii salariului de bază pe o durată de 3 luni cu 10% prevăzută de art. 248 alin. 1 lit. c) din Codul muncii. Instanța de apel a dispus repunerea părților în situația anterioară emiterii actului anulat în parte prin reintegrarea contestatorului în funcția anterior deținută concedierii și a obligat subscrisa la plata despăgubirilor prevăzute de art. 80 alin. 1 Codul muncii, în limita anulării, pe perioada cuprinsă între data concedierii și data reintegrării efective. A respins în rest cererea de chemare în judecată având ca obiect adminiterea în tot a contestației, ca neîntemeiată.

9.3.4. Constatăre comisie de analiză

În speță, se constată că instanța de apel, în baza Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11/10 iunie 2013 a procedat la o altă individualizare a sancțiunii disciplinare față de

cea realizată de către subscrisa, în interpretarea și aplicarea art. 250 și 252 alin.(5) din Codul muncii, dispunând astfel înlocuirea sancțiunii disciplinare constând în desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă dispusă prin Decizia nr. 205/S.R.U.S./03.09.2018 cu sancțiunea disciplinară: reducerea salariului de bază pe o durată de 3 luni cu 10%, prevăzută de art. 248 alin.(1) lit.c) din Codul muncii.

Astfel, având în vedere documentele care au stat la baza Dosarului nr. 34335/3/2018, Comisia consideră că nu există elemente de vinovăție în sarcina vreunui salariat, în speță existând elemente de subiectivism în aprecierea privind aplicarea unei anumite sancțiuni disciplinare unui salariat.

9.4. Dosarul nr. 30318/3/2018 a avut ca obiect contestația formulată de salariatul Cristescu Dorin Dănuț împotriva Deciziei nr. 192/S.R.U.S./21.08.2018 prin care s-a dispus **desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă** al salariatului ca urmare săvârșirii unei abateri disciplinare constând în furtul sau intenția dovedită de furt, complicitatea sau favorizarea sustragerii de bunuri materiale/valori financiare aparținând societății sau salariaților societății, indiferent de valoare.

9.4.1. La baza Deciziei nr. 192/S.R.U.S./21.08.2018 au stat următoarele documente:

- Declarația scrisă a dlui. Cristescu Dorin Dănuț nr. 5936/28.06.2018 privind acțiunea de ridicare a aparatului de cafea proprietate ROMAERO aflat în reparație în perioada de garanție la sediul CEL.ro precum și dispoziția directorului general al societății de efectuare a cercetării disciplinare a salariatului;

- Decizia nr. 69/B.O./29.06.2018 – **ANEXA NR. 14** prin care s-a dispus efectuarea cercetării disciplinare prealabile, în condițiile legii, de către o comisie constituită în acest sens, în conformitate cu art. 251 din Codul muncii a salariatului;

- Apărările salariatului – **ANEXA NR. 15** conform cărora a declarat că a observat prezența unui bun – dispozitiv SSD, abia la sosirea în societatea ROMAERO, deși din imaginile surprinse pe înregistrarea de la sediul CEL.ro (depusă la dosarul cauzei) reiese în mod clar faptul că acesta a observat prezența bunului în cutia aferentă expresorului de cafea la momentul ridicării acestuia de la sediul CEL.ro;

9.4.2. Dl. Cristescu Dorin Dănuț a contestat Decizia nr. 192/S.R.U.S./21.08.2018, solicitând anularea acesteia, reintegrarea în funcția deținută anterior și obligarea subscrisei la plata unei despăgubiri egale cu drepturile salariale majorate și a tuturor drepturilor salariale, indexate și actualizate până la data reintegrării efective, la plata de daune morale și la plata cheltuielilor de judecată.

9.4.3. Prin Sentința civilă nr. 1596/21.03.2019, Tribunalul București a admis, în parte, contestația reclamantului Cristescu Dorin Dănuț, reținând în esență că intenția de furt a dispozitivului în sarcina salariatului nu a fost dovedită, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție sub aspectul faptei de reținere a componentei SSD ce nu-i aparținea și nepredarea acesteia la secretariat în momentul găsirii acesteia.

Fapta sa a fost apreciată ca o încălcare a Regulamentului intern, fiind interpretată ca o omisiune, instanța apreciind că, în speță, fapta nu constituie o abatere disciplinară gravă, nedovedindu-se intenția de furt din partea salariatului.

În virtutea posibilității instanței de a cenzura decizia de sancționare disciplinară emisă inclusive aspectul reindividualizării sancțiunii aplicate, Tribunalul București a admis, în parte acțiunea salariatului, în sensul anulării în parte a Decizia nr. 192/S.R.U.S./21.08.2018, înlocuind

sanctiunea concedierii disciplinare a salariatului cu sanctiunea reducerii salariului de bază pe o durată de 1 lună cu 10% prevăzută de art. 248 alin. 1 lit.c) din Codul muncii.

Instanța de fond a repus părțile în situația anterioară, dispunând reintegrarea reclamantului în funcția și postul deținute anterior concedierii și a obligat subscrisa la plata către reclamant a unei despăgubiri egale cu drepturile salariale majorate și a tuturor drepturilor salariale, indexate și actualizate până la data reintegrării efective, cu reducerea aferentă a drepturilor salariale în quantumul și pe perioada stabilită anterior cu titlu de sancțiune disciplinară. A respins în rest acțiunea reclamantului ca neîntemeiată.

ROMAERO a formulat cerere de apel împotriva Sentinței civile nr. 1596/21.03.2019, însă Curtea de Apel București prin Decizia civilă nr. 5137/12.11.2019 a respins apelul ca nefondat, sentința fiind definitivă a devenit aplicabilă sentința civilă pronunțată în fond cu dispozițiile enunțate la paragraful anterior.

9.4.4. Constatere comisie de analiză

În speță, se constată că instanța de apel, în baza Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11/10 iunie 2013 a procedat la o altă individualizare a sancțiunii disciplinare față de cea realizată de către subscrisa, în interpretarea și aplicarea art. 250 și 252 alin.(5) din Codul muncii, dispunând astfel înlocuirea sancțiunii disciplinare constând în desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă dispusă prin Decizia nr. 192/S.R.U.S./21.08.2018 cu sancțiunea disciplinară: reducerea salariului de bază pe o durată de 1 lună cu 10%, prevăzută de art. 248 alin.(1) lit.c) din Codul muncii.

Astfel, având în vedere documentele care au stat la baza Dosarului nr. 30318/3/2018, Comisia consideră că nu există elemente de vinovăție în sarcina vreunui salariat, în speță existând elemente de subiectivism în aprecierea privind aplicarea unei anumite sancțiuni disciplinare unui salariat.

9.5. Dosarul nr. 46809/3/2017 a avut ca obiect contestația formulată de salariatul Voicu Radu Gabriel împotriva **Deciziilor nr. 348 și nr. 351/S.R.U.S./10.11.2017 - ANEXELE NR. 16 și 17** prin care s-a dispus neacordarea sporului de lucru sistematic peste programul normal de lucru și a sporului de stres pentru luna octombrie 2017 prin măsura regularizării drepturilor salariale ale salariatului aferente lunii octombrie și următoarelor cu suma de 4477 lei reprezentând contravaloarea sporului de lucru sistematic peste program în quantum de 25%, precum și a sporului de stres în quantum de 25% de care acesta beneficia conform contractului individual de muncă nr. 3944/15.06.2005 și care i-a fost acordat în lunile iulie, august și septembrie 2017.

Salariatul a solicitat anularea deciziilor contestate și plata de către subscrisa a drepturilor salariale neacordate reprezentând contravaloarea sporului de lucru sistematic peste program în quantum de 25%, precum și a sporului de stres în quantum de 25%, care i-a fost reținut pentru perioada iulie-octombrie 2017, cu actualizările corespunzătoare în funcție de rata inflației și dobânda legală, precum și acordarea acestui spor pentru viitor.

De asemenea, salariatul a solicitat și plata de daune morale în quantum de 5000 lei și plata de către subscrisa a cheltuielilor de judecată.

Prin cererea modificatoare a contestației introductive de chemare în judecată, salariatul Voicu Radu Gabriel a mai solicitat și anularea Deciziei nr. 382/S.R.U.S./28.11.2017 - ANEXA NR. 18 prin care s-a dispus măsura regularizării drepturilor salariale ale salariatului cu suma de 7.243 lei reprezentând contravaloarea sporului de lucru sistematic peste programul normal de lucru și a sporului de stres acordat în lunile martie-iunie 2017, cu consecința

obligării susscrisei la restituirea veniturilor reținute, actualizate corespunzător în funcție de rata inflației și dobânda legală.

De asemenea, salariatul a mai solicitat restituirea sporului de vechime, în cuantum de 1.045 lei brut, reținut în mod nelegal în luna noiembrie 2017, conform documentului intitulat "Nota privind sporul de vechime din luna octombrie 2017 pentru dl. Voicu Radu Gabriel" emis de Serviciul Financiar nr. 3564/07.12.2017 actualizate corespunzător în funcție de rata inflației și dobânda legală.

De asemenea, salariatul a precizat capătul nr. 3 din contestația inițială în sensul stabilirii valorii pretențiilor cu titlu de daune morale la 16.000 Euro.

9.5.1. La baza Deciziilor nr. 348 și nr. 351/S.R.U.S./10.11.2017 și nr. 382/S.R.U.S./28.11.2017 au stat următoarele documente:

- Circulara nr. 1/S.R.U.S./19.01.2017 – **ANEXA NR. 19** - Reglementări privind condițiile de acordare efectivă a sporurilor de stres și lucru sistematic peste program din ROMAERO S.A.;
- Constatările și recomandările din Rapoartele de audit intern nr. 9124/04.05.2017, nr. 9125/12.05.2017, nr. 9128/22.06.2017 și nr. 9131/19.07.2017 – **ANEXELE NR. 20 – 23** - pentru îndeplinirea condițiilor de acordare a sporurilor aferente lunilor martie-iunie 2017;
- Decizia Consiliului de Administrație al ROMAERO S.A. nr. 24 din 18.09.2017 – **ANEXA NR. 24** privind aprobarea rapoartelor de audit intern;
- Rezultatul analizei efectuate în baza Deciziei nr. 154/B.O./09.11.2017- **ANEXA NR. 25** prin care se constată că în luna octombrie 2017 motivațiile prezentate în Anexa 1 și Anexa 2 nu justifică acordarea sporului de stres și Anexa 1.1. nu a fost vizată de către ofițerul de serviciu.

9.5.2. Prin Sentința civilă nr. 4191/21.05.2018, Tribunalul București a admis în parte acțiunea formulată de contestatorul Voicu Radu Gabriel și a anulat Deciziile nr. 348 și nr. 351/S.R.U.S./10.11.2017 și nr. 382/S.R.U.S./28.11.2017, a obligat subscrisa la restituirea către contestator a sumelor aferente sporului pentru lucru sistematic peste programul normal de lucru, calculate pentru perioada iulie-octombrie 2017, actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Instanța de fond a obligat subscrisa la restituirea către contestator a sumelor aferente sporului de stres, calculate pentru perioada iulie-octombrie 2017, actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

De asemenea, instanța a obligat subscrisa la plata daunelor interese reprezentând dobânda legală penalizatoare pentru plata cu întârziere a sumelor aferente sporurilor de mai sus, calculate începând cu data de 12.12.2017.

A obligat subscrisa la plata către contestator a sumei nete aferentă sporului de vechime, convenit contestatorului pentru toate zilele lucrătoare aferente lunii octombrie 2017, cu excepția zilei de 26.10.2017, actualizată cu indicele de inflație la data plății efective.

A obligat subscrisa la plata către contestator a sumei de 10.000 lei cu titlu de daune morale.

A respins ca neîntemeiată cererea contestatorului de obligare a susscrisei la plata cheltuielilor de judecată.

9.5.3. Pentru pronunțarea soluției, instanța de fond a reținut, în esență, următoarele:

- Sporurile de care contestatorul a beneficiat în temeiul actului aditional nr. 18/20.09.2016 au fost conditionate de activitatea efectivă a acestuia desfășurată în respectivele condiții.
- În Contractul Colectiv de Muncă la nivel de unitate se prevăd anumite intervale în care se pot stabili procentele pentru sporurile în cauză în funcție de situația particular a fiecărui salariat.
- Odată stabilit acest procent în funcție de o medie a orelor prestate sistematic peste programul normal de lucru sau natura funcției, el nu mai poate varia decât cu acordul părților și în niciun caz prin decizia exclusivă a angajatorului.
- În ceea ce privește plata de daune interese sub forma dobânzii legale aferente sumelor a căror restituire se solicită, instanța de fond a reținut faptul că întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestui poate determina obligarea angajatorului la plata de daune interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului în condițiile în care potrivit art. 161 din Codul muncii salariile se plătesc înaintea oricăror alte obligații bănești ale angajatorilor.
- În ceea ce privește plata de daune morale, instanța a reținut stresul prin care salariatul a trecut într-o perioadă dificilă din viața sa determinată de starea de sănătate a soției sale, acesta manifestând o stare de angoasă cu privire și la siguranța raportului său de muncă.
- Chiar dacă salariatul nu a administrat probe cu privire la prejudiciul produs, instanța a reținut că existența acestuia este certă și se raportează la bunul simț natural și așteptarea legitimă a oricărei personae de a-și vedea respectate angajamentele în legătură cu raportul său de muncă.
- Tribunalul a apreciat că suma de 10.000 lei este suficientă cu titlu de daune morale, și justificată de fapta comisă de angajator.
- În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța de fond a respins cererea de plată a acestora, reținând că salariatul nu a făcut dovada plății acestora.

9.5.4. Împotriva Sentinței civile nr. 4191/21.05.2018 ambele părți au formulat apel.

Curtea de Apel București a respins apelul principal formulat de salariatul Voicu Radu Gabriel ca rămas fără obiect.

Prin cererea de apel principală, salariatul solicita schimbarea în parte a sentinței, în raport de capătul de cerere formulat prin cererea modificatoare, în sensul de a dispune obligarea subscrisei la restituirea veniturilor pentru perioada martie-iunie 2017 actualizate corespunzător în funcție de rata inflației și rata legală în urma anulării Deciziei nr. 382/S.R.U.S./28.11.2017.

Curtea de Apel București a respins apelul incident formulat de salariatul Voicu Radu Gabriel ca inadmisibil.

Prin apelul incident acesta solicita obligarea subscrisei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță în cuantum de 2.317,3 lei.

Instanța de apel, prin Decizia civilă nr. 1869/01.04.2019, a respins și apelul formulat de către subscrisea ca nefondat, reținând că instanța de fond a făcut o aplicare corectă a legii, considerentele de fapt și de drept ce au stat la baza soluției pronunțate au fost pertinente.

9.5.5. Constatăre comisie de analiză

Ca urmare a celor prezentate mai sus, din analiza efectuată asupra documentelor care au stat la baza Dosarului nr. 46809/3/2017, rezultă că nu există elemente de vinovăție în sarcina vreunui salariat, Deciziile nr. 348 și nr. 351/S.R.U.S./10.11.2017 și nr. 382/S.R.U.S./28.11.2017 fiind emise pentru remedierea unor neconformități constatate

cu prilejul efectuării auditului intern prin Rapoartele de Audit nr. nr. 9124/04.05.2017, nr. 9125/12.05.2017, nr. 9128/22.06.2017 și nr. 9131/19.07.2017 în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de acordare a sporurilor aferente lunilor martie-iunie 2017.

9.6. Dosarul nr. 9408/3/2018 a avut ca obiect contestația formulată de salariatul Voicu Radu Gabriel împotriva Deciziei nr. 17/B.O./15.02.2018 prin care s-a dispus degrevarea sa temporară de atribuțiile, competențele și responsabilitățile de conducere, coordonare și control ce rezultă din fișa postului de Inginer Șef Divizia Aerostructuri.

Salariatul a solicitat anularea acestei decizii, plata de daune morale în cuantum de 5.000 lei și plata cheltuielilor de judecată.

Salariatul a formulat ulterior cerere modificatoare a acțiunii introductive solicitând suplimentar față de cererea inițială obligarea subscrisei la plata veniturilor neplătite reprezentând sporul de lucru sistematic peste programul normal de lucru și sporul de stres ca urmare a adoptării Deciziei nr. 17/B.O./15.02.2018, începând din luna februarie și până la anularea acestei decizii, venituri actualizate corespunzător în funcție de rata inflației și dobânda legală.

De asemenea, salariatul a mai solicitat și majorarea pretențiilor cu titlu de daune morale de la 5.000 lei la 45.000 lei.

9.6.1. La baza Deciziei nr. 17/B.O./15.02.2018 – **ANEXA NR. 26** au stat următoarele documente:

- Decizia Directorului General numit de Consiliul de Administrație prin Decizia nr. 20/06.12.2016 și Decizia nr. 31/05.12.2017;

- În temeiul art. 40 alin.(1) lit. b), c) și d) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, care dispun:

“Art. 40. -

(1) Angajatorul are, în principal, următoarele drepturi:

b) să stabilească atribuțiile corespunzătoare fiecărui salariat, în condițiile legii;

c) să dea dispoziții cu caracter obligatoriu pentru salariat, sub rezerva legalității lor;

d) să exercite controlul asupra modului de îndeplinire a sarcinilor de serviciu.”

9.6.2. Prin **Sentința civilă nr. 9490/14.12.2018, Tribunalul București a admis în parte cererea salariatului Voicu Radu Gabriel**, în sensul că a anulat Decizia nr. 17/B.O./15.02.2018, obligând subscrisea la plata către salariat a sporului de stres și a sporului de lucru peste programul normal de lucru aferent perioadei februarie-aprilie 2018, actualizate corespunzător în funcție de rata inflației și dobânda legală de la data scadenței până la plata efectivă.

A obligat subscrisea la plata către salariat a sumei de 10.000 lei, cu titlu de daune morale și a sumei de 3.331,67 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Instanța a reținut, în principal, următoarele:

- Chiar dacă drepturile salariale aferente funcției de conducere i-au fost achitate reclamantului pe perioada în care și-a produs efecte Decizia nr. 17/B.O./15.02.2018, prin așa zisa degrevare a reclamantului de cele mai importante atribuții ale postului, angajatorul a

golit de conținut funcția deținută de către salariat, modificând unilateral felul muncii acestuia.

- Împrejurarea că postul salariatului a fost menținut în organigrama societății cu această denumire, nu poate înlătura efectele juridice produse de Decizia nr. 17/B.O./15.02.2018, în sensul că din data de 16.02.2018, reclamantul nu a mai desfășurat aceeași activitate care era specifică personalului de conducere.
- Cu privire la capătul de cerere privind plata veniturilor neplătite reprezentând sporul de lucru sistematic peste programul normal de lucru și sporul de stress aferent perioadei februarie- aprilie 2018, actualizate cu indicelșe de inflație și cu aplicarea dobânzii legale de la data scadenței până la plata efectivă, instanța reține că s-a stabilit deja cu putere de lucru judecat nelegalitatea Deciziilor nr. 348 și 351/S.R.U.S./10.11.2017 și nr. 382/S.R.U.S./28.11.2017, prin care se stabilea neacordarea celor două sporuri, după cum rezultă din Sentința civilă nr. 4191/21.05.2018 a Tribunalului București, rămasă definitivă prin respingerea apelului.

Instanța a reținut că argumentele instanței din Sentința civilă nr. 4191/21.05.2018 cu privire la perioada iulie-octombrie 2017 se aplică și în cazul pretențiilor deduse judecării în prezenta cauză, respectiv perioadei februarie-aprilie 2018.

În ceea ce privește suma solicitată cu titlu de daune morale, instanța a apreciat că suma de 10.000 lei este suficientă și justificată de fapta comisă de angajator, având în vedere efectele produse în timp prin Decizia nr. 17/B.O./15.02.2018.

9.6.3. Împotriva sentinței, subscrisa am formulat cerere de apel prin care am solicitat schimbarea în tot a hotărârii atacate.

Prin Decizia civilă nr. 1869/01.04.2019, Curtea de Apel București a respins cererea de apel formulate de către subscrisa ca nefondată, reținând că instanța de fond a făcut o aplicare corectă a legii, neputându-se încălca drepturi deja stabilite în favoarea salariatului prin proceduri administrative interne.

9.6.4. Constatare comisie de analiză

Ca urmare a celor prezentate mai sus, din analiza efectuată asupra documentelor care au stat la baza Dosarului nr. 9408/3/2018, rezultă că nu pot fi reținute elemente de vinovăție în sarcina vreunui salariat, Decizia nr. 17/B.O./15.02.2018 reprezentând o dispoziție scrisă a angajatorului prin care degreva un salariat de anumite atribuții, fără a-i afecta drepturile salariale, existența acestora impietând asupra procesului de producție.

9.7. Dosarul nr. 46799/3/2017 a avut ca obiect contestația formulată de salariatul Măgureanu Aurel împotriva **Deciziilor nr. 347, nr. 350/S.R.U.S./10.11.2017 și nr. 381/S.R.U.S./28.11.2017 - ANEXELE NR. 27 - 29** prin care s-a dispus neacordarea sporului de stres în cuantum de 20% de care dispunea în baza contractului individual de muncă nr. 3944/15.06.2005.

Salariatul a solicitat obligarea subscrisei la plata drepturilor salariale neacordate reprezentând sporul în cuantum de 20% la salariul de bază, care i-a fost reținut și neplătit începând din iulie 2017 și până în prezent, cu actualizările corespunzătoare în funcție de rata inflației și dobânda legală, precum și acordarea acestui spor pentru viitor.

Acesta a mai solicitat plata de daune morale în cuantum de 5.000 lei și plata cheltuielilor de judecată.

9.7.1. La baza **Deciziilor nr. 347 și nr. 350/S.R.U.S./10.11.2017** au stat următoarele documente:

- Circulara nr. 1/S.R.U.S./19.01.2017 – Reglementări privind condițiile de acordare efectivă a sporurilor de stres și lucru sistematic peste program din ROMAERO S.A.;
- Constatările și recomandările din Rapoartele de audit intern nr. 9124/04.05.2017, nr. 9125/12.05.2017, nr. 9128/22.06.2017 și nr. 9131/19.07.2017 pentru îndeplinirea condițiilor de acordare a sporurilor aferente lunilor martie-iunie 2017;
- Decizia Consiliului de Administrație al ROMAERO S.A. nr. 24 din 18.09.2017 privind aprobarea rapoartelor de audit intern;
- Rezultatul analizei efectuate în baza Deciziei nr. 154/B.O./09.11.2017 prin care se constată că în luna octombrie 2017 motivațiile prezentate în Anexa 1 și Anexa 2 nu justifică acordarea sporului de stres și Anexa 1.1. nu a fost vizată de către ofițerul de serviciu.

9.7.2. Prin **Sentința civilă nr. 5897/16.07.2018**, Tribunalul București a admis cererea de chemare în judecată acțiunea formulată de contestatorul Măgureanu Aurel și a anulat Deciziile nr. 347 și nr. 350/S.R.U.S./10.11.2017 și nr. 381/S.R.U.S./28.11.2017, a obligat subscrisa la plata către salariat a sumelor reprezentând sporul de stres, reținut pentru perioada martie-septembrie 2017, sumele urmând a fi actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Instanța de fond a obligat subscrisa la plata dobânzii legale calculată prin raportare la sumele reținute, reprezentând contravaloarea sporului de stres aferent perioadei martie – septembrie 2017, dobânda legală urmând a fi calculată de la data reținerii contravalorii sporului, până la data plății efective.

A obligat subscrisa la plata către salariat, începând cu luna octombrie 2017, a sporului de stres în procent de 20% prevăzut în contractul individual de muncă al salariatului, astfel cum acesta a fost modificat prin Actul adițional nr. 9/02.09.2015, sumele restante urmând a fi actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

A obligat subscrisa la plata către salariat a dobânzii legale calculată prin raportare la valoarea sporului de stres restant începând cu luna octombrie 2017, dobânda legală urmând a fi calculată de la data scadenței lunare a obligației de plată a contravalorii sporului de stres, începând cu luna octombrie 2017, la zi, până la data plății efective.

A obligat subscrisa la plata către salariat a sumei de 5.000 lei cu titlu de daune morale și a sumei de 2.317,30 lei reprezentând onorariu avocat.

9.7.3. Pentru pronunțarea soluției, instanța de fond a reținut, în esență următoarele:

- În contractual colectiv de muncă aplicabil la nivel de unitate se prevăd anumite intervale în care se pot stabili procentele pentru sporul de stres în funcție de situația particulară a fiecărui salariat.
- Odată stabilit acest procent în funcție de natura funcției, el nu mai poate varia decât cu acordul părților și în niciun caz prin decizia exclusivă a angajatorului.
- Folosirea mediei respective ca reper pentru negocierea cotei are ca scop permanentizarea acesteia deoarece ar fi foarte dificil ca aceasta să oscileze și să fie negociată lunar așa cum cere contractual colectiv de muncă. Aceasta deoarece procentul

rezultat din negociere este stabilit prin act aditional semnat de ambele părți și nu este condiționat.

- În ceea ce privește obligarea subscrisei la plata sumei de 5.000 lei cu titlu de daune morale, Tribunalul a reținut că în cauză s-a invocat stresul (disconfortul psihic major) determinat de privarea salariatului de tot venitul său pe o lună într-o perioadă din viața sa destul de tensionată data fiind starea de sănătate a soției sale și prin raportare la toate considerentele care au fundamentat soluția de anulare a deciziei contestate, instanța a reținut că salariatul a suferit incontestabil un prejudiciu moral, motiv pentru care a obligat subscrisa să plătească acestuia suma de 5000 lei reprezentând daune morale.
- De asemenea, în baza dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de Procedură Civilă a obligat subscrisa la plata sumei de 2.317,30 lei către salariat, reprezentând cheltuieli de judecată.

9.7.4. Împotriva sentinței pronunțată pe fondul cauzei, subscrisa am formulat cerere de apel prin care am solicitat anularea în tot a hotărârii atacate.

Curtea de Apel București a respins apelul formulat de către subscrisa ca nefondat reținând, în esență, că în speță angajatorul nu are dreptul să procedeze la modificarea unilaterală a convențiilor asumate în raporturile cu angajații săi, prin stabilirea unor condiții speciale de acordare a sporului de stres, condiții ce nu au fost prevăzute în actul aditional prin care s-a convenit acordarea acestui drept, angajatorul adaugând la convenția părților fără ca acealaltă parte să-și manifeste acordul cu privire la această modificare.

Modificările introduce prin Circulara nr. 1/19.01.2017 afectează unul din elementele prevăzute la art. 41 alin.3 lit. f) din Codul muncii respective salariul, deoarece sporul de stress este un element al salariului, fiind definit ca atare atât în contractual individual de muncă cât și în contractul colectiv de muncă.

Instanța de apel a apreciat că instanța de fond a realizat o evaluare corectă a daunelor morale suferite de salariat, suma de 5000 lei acordată prin sentința apelată reprezentând o reparație rezonabilă, justă și echitabilă pentru prejudiciul moral suferit de acesta.

9.7.5. Constatăre comisie de analiză

Ca urmare a celor prezentate mai sus, din analiza efectuată asupra documentelor care au stat la baza Dosarului nr. 46799/3/2017, rezultă că nu există elemente de vinovăție în sarcina vreunui salariat, Deciziile nr. 347 și nr. 350/S.R.U.S./10.11.2017 și nr. 381/S.R.U.S./28.11.2017 fiind emise pentru remedierea unor neconformități constatate cu prilejul efectuării auditului intern prin Rapoartele de Audit nr. nr. 9124/04.05.2017, nr. 9125/12.05.2017, nr. 9128/22.06.2017 și nr. 9131/19.07.2017 în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de acordare a sporurilor aferente lunilor martie-iunie 2017.

9.8. Dosarul nr. 10408/3/2019 a avut ca obiect cererea de chemare în judecată formulate de salariatul Mitrea Adrian prin care a solicitat obligarea subscrisei la înlăturarea prejudiciului create prin discriminarea salariatului, prin refuzul nejustificat de a emite decizia de încadrare a sa pe funcția de Inginer de Dezvoltare Tehnologică – IDT în cadrul Centrului de Cercetare, Dezvoltare și Inovare în Tehnologii Aerospațiale – CEDITA, în condițiile în care a fost declarant admis la concursul roganizat de către subscrisa și să dispună numirea sa în această funcție.

Salariatul a solicitat calcularea și plata de către subscrisa a diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neîncadrarea pe funcția de Inginer de Dezvoltare

Tehnologică – IDT, începând cu data de 12.01.2018 și până la încadrarea efectivă, actualizate corespunzător în funcție de coeficientul de inflație și dobânda legală, la data efectivă a plății.

De asemenea, salariatul a mai solicitat și plata de daune morale în cuantum de 15.000 lei și plata cheltuielilor de judecată.

9.8.1. La baza acestei situații s-au aflat următoarele:

- Dispoziția verbală a directorului general al societății din acea perioadă, numit de Consiliul de Administrație prin Decizia nr. 20/06.12.2016 și Decizia nr. 31/05.12.2017;

- În temeiul art. 40 alin.(1) lit. b), c) și d) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, care dispun:

“Art. 40. -

(1) Angajatorul are, în principal, următoarele drepturi:

b) să stabilească atribuțiile corespunzătoare fiecărui salariat, în condițiile legii;

c) să dea dispoziții cu caracter obligatoriu pentru salariat, sub rezerva legalității lor;

d) să exercite controlul asupra modului de îndeplinire a sarcinilor de serviciu.”

9.8.2. Prin Sentința civilă nr. 4846/17.09.2019 pronunțată de Tribunalul București, instanța a admis în parte acțiunea formulate de salariat și a dispus următoarele:

- Obligarea subscrisei la încadrarea salariatului în funcția de Inginer de Dezvoltare Tehnologică – IDT în cadrul Centrului de Cercetare, Dezvoltare și Inovare în Tehnologii Aerospațiale – CEDITA, ocupată în urma susținerii concursului din data de 16.11.2017.

- Obligarea subscrisei la plata către salariat, începând cu data de 12.01.2018 a diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neîncadrarea sa în funcția de Inginer de Dezvoltare Tehnologică – IDT și până la încadrarea efectivă în funcție, așa cum au fost prevăzute în anunțul privind organizarea concursului, sume ce vor fi actualizate cu rata inflației la data plății efective și la care se va plăti dobânda legală calculate de la data scadenței fiecărui drept salarial până la data plății efective.

- A respins în rest acțiunea ca neîntemeiată și a obligat subscrisa să plătească salariatului suma de 6.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

9.8.3. Pentru pronunțarea soluției, instanța de fond a reținut, în esență următoarele:

- angajatorul a încălcat principiul egalității de tratament față de toți salariații consacrat de art. 5 din Codul muncii.

- angajatorul nu a justificat în mod obiectiv și rezonabil, măsura dispusă în privința salariatului respectiv de a-i comunica la 2 luni față de ceilalți salariați admiși la concurs o ofertă de angajare și nu de a încheia un act adițional.

9.8.4. Ambele părți au formulat apel împotriva sentinței pronunțate în fond.

Subscrisa am solicitat modificarea în tot a hotărârii atacate, admiterea apelului și pe cale de consecință respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Salariatul a solicitat prin cererea de apel obligarea subscrisei la plata de daune morale în cuantum de 15.000 lei.

Prin Decizia civilă nr. 1791/25.06.2020, Curtea de Apel București a respins apelul formulat de subscrisa ca nefondat, a admis apelul formulat de salariat și a schimbat în parte sentința apelată în sensul obligării subscrisei la plata către salariat a sumei de 5.000

lei cu titlu de daune morale. A menținut în rest celelalte dispoziții ale sentinței apelate. A obligat subscrisa la plata sumei de 3.411,42 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

9.8.5. Pentru pronunțarea soluției, instanța de apel a reținut, în esență următoarele:

- Prin tratamentul discriminatoriu aplicat de către angajator salariatului i s-a adus acestuia un prejudiciu moral, legătura de cauzalitate între fapta ilicită a angajatorului și starea de angoasă produsă salariatului fiind evidentă.
- Suma de 5.000 lei cu titlu de daune interese este o sumă care corespunde cerințelor unei juste și integrale despăgubiri a salariatului.

9.8.6. Constatăre comisie de analiză

Ca urmare a celor prezentate mai sus, din analiza efectuată asupra documentelor care au stat la baza Dosarului nr. 10408/3/2019, rezultă că nu există elemente de vinovăție în sarcina vreunui salariat, dat fiind faptul că în speță s-a procedat la întocmirea unei oferte de angajare pentru salariat în cadrul CEDITA din cadrul ROMAERO, dat fiind faptul că salariatul nu a îndeplinit condițiile pentru a fi promovată în funcție conform Anexei nr. 2 a CCM, în urma promovării concursului din data de 16.11.2017, deoarece acesta urma să își schimbe atât locul de muncă (de la Colectivul Proiectare Tehnologică la CEDITA), cât și felul muncii (din inginer mecanic în inginer dezvoltare tehnologică în domeniul Programe Complexe Aeronave).

Oferta de angajare comunicată salariatului prin Nota nr. 6330/16.03.2018 este identică cu ale celorlalte 2 persoane declarate admise pe posturile de inginer dezvoltare tehnologică, salariul fiind cel precizat în anunțul privind organizarea concursului pentru ocuparea posturilor vacante în cadrul CEDITA. Toți participanții la concurs, inclusiv salariatul în speță, au cunoscut condițiile în care se putea obține angajarea în cadrul CEDITA încă de la publicarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului în vederea ocupării posturilor vacante, care specifică la art. 8.2., faptul că angajarea/încadrarea în funcție se va face cu perioadă de probă de cel mult 90 de zile, conform prevederilor CCM la nivel de societate și ale Codului muncii, urmând ca la sfârșitul perioadei de probă să se confirme sau nu pe post persoana respectivă.

Salariatului Mitrea Adrian i s-a oferit o dată de angajare diferită față de data la care au fost ocupate celelalte 2 posturi de IDT din cadrul CEDITA, deoarece ceilalți salariați lucrau deja în cadrul Colectivului Proiectare Cercetare Dezvoltare la data transformării acestuia în CEDITA presupunând păstrarea tipului de activitate pentru fiecare dintre ei și continuitate în ceea ce privește sarcinile de serviciu pe care le aveau în derulare, ceea ce a făcut posibilă ocuparea posturilor din CEDITA într-un timp scurt.

10. În urma analizării situației de fapt, comisia împuternicită a constatat următoarele:

S-a achitat cu titlu de despăgubiri suma de 222.654 lei, din care 169.318 lei reprezentând despăgubiri egale cu drepturi salariale, 11.510 lei tichete de masa și tichete cadou, 25.000 lei reprezentând daune morale, 1.589 lei reprezentând majorări/penalități și 15.237 lei reprezentând cheltuieli de judecată, în următoarele cauze, respectiv:

Nume și prenume	Drepturi salariale	Tichete masă	Tichete cadou	Daune morale	Dobânda legală	Cheltuieli de judecată	Achitat
-----------------	--------------------	--------------	---------------	--------------	----------------	------------------------	---------

Ungureanu Mihai (Dosar 4271/3/2017)	74.582 lei	4.421 lei	900 lei	-	-	6.000 lei	85.903 lei
Răcăeanu Liviu Mihai (Dosar 6158/3/2017)	26.358 lei	2.708,31 lei	600 lei	-	-	200 lei	29.866,31 lei
Bărcănescu Petrică (Dosar 34335/3/2018)	40.000 lei	-	-	-	-	-	40.000 lei
Cristescu Dorin Dănuț (Dosar 30318/3/2018)	28.378 lei	2.881	-	-	-	-	31.259 lei
Voicu Radu Gabriel (Dosar 46809/3/2017)	-	-	-	10.000 lei	990,31 lei	-	10.990,31 lei
Voicu Radu Gabriel (Dosar 9408/3/2018)	-	-	-	10.000 lei	290,37 lei	6.719,63 lei	17.010 lei
Măgureanu Aurel (Dosar 10408/3/2019)	-	-	-	5.000 lei	308,51 lei	2.317,19 lei	7.625,70 lei
TOTAL	169.318 lei	10.010,31 lei	1.500 lei	25.000 lei	1.589,19 lei	15.236,82 lei	222.654,32 lei

11. Anexăm prezentului Act Constatator următoarele documente:

1. Hotărârea AGOA nr. 4/05.07.2016 – **ANEXA NR. 1;**
2. Hotărârea AGOA nr. 5/05.07.2016 – **ANEXA NR. 2;**
3. Decizia Consiliului de administratie al ROMAERO nr. 17/25.10.2016 – **ANEXA NR. 3;**
4. Decizia CA nr. 9 pct. 1 din data de 10.08.2016 – **ANEXA NR. 4;**
5. Planul de disponibilizare al ROMAERO (2016-2018) - **ANEXA NR. 5;**
6. Referatul Departamentului Resurse Umane nr. 8459/08.08.2016 – **ANEXA 5A;**
7. Decizia CA nr. 9/10.08.2016 – **ANEXA NR. 6;**
8. Referatul din data de 21.10.2016 – **ANEXA NR. 7;**
9. Procesul-verbal nr. 1/28.10.2016 – **ANEXA NR. 8;**
10. Decizia nr. 17/12.01.2017 - **ANEXA NR. 9 ;**
11. Adresa nr. 3985/07.06.2016 – **ANEXA NR. 10;**
12. Referatul nr. 40332/20.10.2016 – **ANEXA NR. 11;**
13. Adresa nr. 6122/19.10.2016 – **ANEXA NR. 12;**
14. Procesul-verbal nr. 1/28.10.2016 – **ANEXA NR. 13;**
15. Decizia nr. 69/B.O./29.06.2018 – **ANEXA NR. 14;**
16. Apărările scrise ale salariatului Cristescu Dorin Dănuț – **ANEXA NR. 15;**
17. Decizia nr. 348/S.R.U.S./10.11.2017 – **ANEXA NR. 16;**
18. Decizia nr. 351/S.R.U.S./10.11.2017 – **ANEXA NR. 17;**
19. Decizia nr. 382/S.R.U.S./28.11.2017 – **ANEXA NR. 18;**
20. Circulara nr. 1/S.R.U.S./19.01.2017 – **ANEXA NR. 19;**
21. Raportul de audit intern nr. 9124/04.05.2017 – **ANEXA NR. 20;**
22. Raportul de audit intern nr. 9125/12.05.2017 – **ANEXA NR. 21;**
23. Raportul de audit]
- 24.

25. Decizia nr. 154/B.O./09.11.2017- ANEXA NR. 25;
26. Decizia nr. 17/B.O./15.02.2018 – ANEXA NR. 26;
27. Decizia nr. 347/S.R.U.S./10.11.2017 – ANEXA NR. 27;
28. Decizia nr. 350/S.R.U.S./10.11.2017 – ANEXA NR. 28;
29. Decizia nr. 381/S.R.U.S./28.11.2017 - ANEXA NR. 29;

30. Sentința civilă nr. 6124/19.09.2017 - ANEXA A;
31. Decizia civilă nr. 640/13.02.2018 - ANEXA B;
32. Sentința civilă nr. 5257/ 12.07.2017 – ANEXA C;
33. Decizia civilă nr. 3927/04.10.2018 – ANEXA D;
34. Sentința civilă nr. 2908/20.09.2019 – ANEXA E;
35. Decizia civilă nr. 1110/28.05.2020 – ANEXA F;
36. Sentința civilă nr. 1596/21.03.2019 – ANEXA G;
37. Decizia civilă nr. 5137/12.11.2019 – ANEXA H;
38. Sentința civilă nr. 4191/21.05.2018 – ANEXA I;
39. Decizia civilă nr. 5412/03.12.2018 – ANEXA J;
40. Sentința civilă nr. 9490/14.12.2018 – ANEXA K;
41. Decizia civilă nr. 1869/01.04.2019 – ANEXA L;
42. Sentința civilă nr. 5897/16.07.2018 – ANEXA M;
43. Decizia civilă nr. 676/07.02.2019 – ANEXA N;
44. Sentința civilă nr. 4846/17.09.2019 - ANEXA O;
45. Decizia civilă nr. 1791/25.06.2020 – ANEXA P.

12. În urma analizării aspectelor care formează obiectul Deciziei nr. 74/B.O. din 08 aprilie 2022, comisia împuternicită a concluzionat următoarele:

Având în vedere documentele analizate care sunt parte din dosarele aflate pe rolul instanțelor judecătorești și constatările cuprinse în prezentul act constatator, comisia nu a identificat existența vreunei fapte de natura unei abateri disciplinare care să presupună demararea unei proceduri de cercetare disciplinară.

De altfel, în eventualitatea demarării procedurii de cercetare disciplinară, angajatorul nu ar mai fi în termenul legal de a dispune aplicarea vreunei sancțiuni disciplinare, deoarece a trecut o perioadă mai mare de 6 luni de la data săvârșirii faptei, dat fiind faptul că toate litigiile în speță sunt închise definitiv de o perioadă mai mare de 6 luni.

Având în vedere neconformitățile înregistrate de către Corpul de Control al Curții de Conturi a României prin Raportul de control înregistrat sub nr. 10983/17.12.2021, apreciem că responsabilitatea în ceea ce privește această neconformitate constând în: *“nerespectarea dispozițiilor legale privind recuperarea despăgubirilor stabilite de instanțele de judecată, pentru care au fost efectuate plăți în sumă de 222.654 lei”* aparține conducerii societății care la momentul în care a cunoscut prejudiciul creat societății, nu a dispus măsurile necesare pentru a preîntâmpina înregistrarea acestei neconformități, respectiv nu a dispus demararea acțiunilor legale în vederea recuperării prejudiciului înregistrat în patrimoniul societății.